

Istungidokument

B8-1229/2016

16.11.2016

RESOLUTSIOONI ETTEPANEEK

suuliselt vastatavate küsimuste B8-1805/2016 ja B8-1806/2016 alusel

vastavalt kodukorra artikli 128 lõikele 5

ELi ühinemise kohta naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise
Istanbuli konventsiooniga
(2016/2966(RSP))

**Julie Girling, Daniel Dalton, Arne Gericke, Jussi Halla-aho, Marek Jurek,
Monica Macovei, Branislav Škripek, Kazimierz Michał Ujazdowski,
Anders Primdahl Vistisen, Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská,
Angel Dzhambazki, Urszula Krupa**
fraktsiooni ECR nimel

Euroopa Parlament resolutsioon ELi ühinemise kohta naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise Istanbuli konventsiooniga (2016/2966(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 3 lõike 3 teist lõiku ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 8,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 21, 23, 24 ja 25,
- võttes arvesse inimõiguste, eelkõige naiste õiguste alaseid sätteid ÜRO õigusaktides, nagu ÜRO põhikiri, inimõiguste ülddeklaratsioon, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvaheline pakt, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvaheline pakt, inimkaubanduse ja kupeldamise keelustamise konventsioon, konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle fakultatiivne protokoll, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastane konventsioon, 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon ning selles sätestatud tagasi- ja väljasaatmise lubamatus ja ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsioon,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 1979. aasta resolutsiooniga 34/180 vastu võetud konventsiooni (naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta) artikli 11 lõike 1 punkti d,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni soovitusetega komisjonile naistevastase vägivalla vastase võitluse kohta¹,
- võttes arvesse ELi suuniseid, mis käsitlevad naiste- ja tüdrukutevastast vägivalda ja nende igasuguse diskrimineerimise vastu võitlemist,
- võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti aruannet „Naistevastane vägivald: kogu Euroopa Liitu hõlmav uuring“, mis avaldati 2014. aasta märtsis,
- võttes arvesse direktiivi 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded²,
- võttes arvesse direktiivi 2011/99/EL Euroopa lähenemiskeelu kohta³ ning määrust (EL) nr 606/2013 tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta⁴,
- võttes arvesse direktiivi 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset,⁵ ning direktiivi 2011/92/EL,

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0126.

² ELT L 315, 14.11.2012, lk 57.

³ ELT L 338, 21.12.2011, lk 2.

⁴ ELT L 181, 29.6.2013, lk 4.

⁵ ELT L 101, 15.4.2011, lk 1.

mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK¹,

- võttes arvesse nõukogule ja komisjonile esitatud küsimusi ELi ühinemise kohta naistevastase vägivalda ennetamise ja tõkestamise Istanbuli konventsiooniga (O-000121/2016 – B8-1805/2016 ja O-000122/2016 – B8-1806/2016),
- võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on ELi alusväärtus ja see on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 23;
- B. arvestades, et naistevastane vägivald on ELis ikka veel laialt levinud nähtus; arvestades, et Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti 2014. aasta aruande ja naistevastast vägivalda käsitlevate uuringute andmetel on kolmandik kõikidest Euroopa naistest kogenud vähemalt korra täiskasvanuolu jooksul füüsilist või seksuaalset vägivalda, 20 % on kogenud ahistamist veebis, ühte naist kahekümnest on vägistatud ning enam kui üks kümnest on kannatanud seksuaalvägivalda all, mis on hõlmanud jõu kasutamist;
- C. arvestades, et tõendid näitavad, et märkimisväärne arv mehi on naistepoolse vägivalda ohvrid, ning Inglismaa ja Walesi statistikast nähtub, et 2016. aastal on koduvägivallast politseile teatanud 600 000 meessoost ohvrit² ja Šotimaal moodustab meestevastane vägivald 20 % kõikidest koduvägivalla juhtumitest³;
- D. arvestades, et nii naiste- kui ka meestevastast vägivalda peetakse liiga sageli eraasjaks ja seda tolereeritakse liiga kergesti; arvestades, et tegelikult on tegemist kuriteoga, mida tuleb sellisena ka karistada;
- E. arvestades, et üksiksekkumised ei kaota naiste- ja meestevastast vägivalda, kuid infrastruktuuri-, õigus-, kohtu-, õiguskaitse-, kultuuri-, haridus-, sotsiaal-, tervishoiualaste ja muude teenustega seotud tegevuse ühendamise võib teadlikkust tõsta ning soolist vägivalda ja selle tagajärgi märgatavalt vähendada;
- 1. tuletab meelde, et liikmesriikidel on vastavalt ELi lepingu artiklile 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartale kohustus tagada sooline võrdõiguslikkus ning seda kaitsta ja edendada;
- 2. mõistab karmilt hukka igasuguse naiste- ja tütarlastevastase vägivalda; märgib, et vägivald ja ahistamine puudutab ebaproportsionaalselt palju naisi, kuid tunneb muret selle pärast, et politsei ja kohtuteenistused ei pööra piisavalt tähelepanu meestevastastele vägivallale nende abikaasa või partneri poolt ning meestevastastest vägivallast sageli ei teatata;
- 3. märgib, et vägivald naiste ja meeste vastu on seotud võimu ja kontrolliga ning et vägivaldne käitumine võib hõlmata nii füüsilist kui ka emotsionaalset väärkohtlemist, eraldamist, ähvardusi, seksuaalset väärkohtlemist, majanduslikku väärkohtlemist,

¹ ELT L 335, 17.12.2011, lk 1.

² Male victims of domestic abuse: implications for health visiting practice, Journal of Research Nursing 2016, Vol. 21 (5-6).

³ Official Statistics in Scotland, oktoober 2015.

ähvardamist, laste või lemmikloomade kasutamist manipuleerimiseks ning eelisseisundi ärakasutamist;

4. tunnistab, et soolise vägivalda tagajärjed on laastavad: kodututest naistest peab 60 % oma kodutuse peamiseks põhjuseks koduvägivalda, partnerite poolt füüsiliselt või seksuaalselt väärkoheldud naistel suureneb peaaegu kaks korda tõenäosus kogeda depressiooni või sooritada enesetapp ning rasedate naiste puhul kahjustab koduvägivald nii ema kui ka lapse tervist;
5. peab tervitatavaks Põhiõiguste Ameti 2014. aastal läbi viidud uuringut naistevastase vägivalda kohta, mis on esimene omataoline uuring, ning palub, et amet viiks läbi uuringu meestevastase vägivalda kohta;
6. tuletab meelde, et 25. novembril tähistatakse rahvusvahelist naistevastase vägivalda kaotamise päeva; on sügavalt mures naistevastase vägivalda ulatuse pärast ELis; juhib tähelepanu sellele, et vägivallast teatamise osas on ELis suuri erinevusi ja suhtumine soolisesse vägivalda on liikmesriigiti erinev; kutsub liikmesriike üles tegema koostööd, et jagada parimaid tavaid ning vahetada tõhusaid kogemusi, kuidas vägivalda ära hoida ning kaitsta mehi ja naisi soolise vägivalda eest;
7. märgib, et kõik 28 liikmesriiki on allkirjastanud Euroopa Nõukogu Istanbuli konventsiooni naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise kohta, mis näitab, et liikmesriikidel on poliitiline tahe peatada naistevastane vägivald; võtab teadmiseks, et 14 liikmesriiki on konventsiooni ratifitseerinud; rõhutab, et liikmesriigil on suveräänne õigus konventsioon ja selle sätted ratifitseerida ja neid rakendada;
8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ning Euroopa Nõukogu parlamentaarsele assambleele.